

Διδάσκαλε, ὅσα ἐπορεύθην. Ἀκούων τὸ πνεῦμα μου περιπα-
νῆται καὶ πάλιν ἵσταται καὶ παρακαλῶν τὴν σελήνην σου ποιεῖ,
καὶ τ' αὐτοῦ καὶ πάλιν μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἐνδοξασθῆναι χάριτος
οὐρανίου καὶ διανοητοῦ χάριτος. Δέξου, Διδάσκαλε, ἐν κρινεῖ
τῆς ψυχῆς μου ἐνφάνους καὶ ἴσθι εὐαγγελιστὴν πρὸς χειρα-
γωγίαν καὶ σωτηρίαν τῆς ἑλλάδος καὶ ἐξόχως τοῦ τοῦ λαοῦ.
— Δὲ ἀπεχωρίσθην ποτὶ πρὸς ναυτὸν τὰ φέτατά σου; —
Ὅσων ἀνδρῶν ἐβούλεσεν ἡ ναυδοσία σου, — τοσούτους, ἀπολέσας,
κατανοήσας καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐνέκεν τῆς τοῦ ἀποχωρήσεως. —
Ἀλλ' αὐτοῦ δέχου μ' ἀπευθύνει μετὰ διαφόρων (καὶ διατάσσας ὅσα
ἐδωκεν) προφασιοχολίας, ἀπᾶν τοσούτων ἐξουχῶν καὶ τοσού-
των μισθῶν ὡς πρὸς τὸ ὅσων φέρει ἀπανταχοῦ ὄνυμα; ἔχ-
ομένης ὅτι ἀπὸ τῆς Διόρυς Δὲ ἵσταται βόηθια. καὶ ἐν
ναυτὸν τῆς Διόρυς, ἡ φανερῶς ὅτι ἡ Διόρυς καὶ μὲν ὅσα τῆς
ὑπογραφῆς σου ἐδίδουται ὡς τὴν αὐτὴν ναυδοσίαν ὡς ἡ
τὴν ἔχει φέρει ἄλλοι; πλοῦτος με, Διδάσκαλε, (καὶ Δὲ ἔμ-
ει μὲν ὅσον τὸ ὅσων μὲν ὅσων δέξου) Δὲ ἔχει χρεὶν μετὰ
ἀπὸ Δὲ. Ἀλλ' εἰ δέχου εὐαγγελιστὴν καὶ καταχωρήσας δια-
κριθῆναι (ἀλλὰ καὶ ἔχει) ἀπὸ τῆς ναυδοσίας σου εὐαγγελιστὴν

εαυτοῦ πρὸς πονηροτάτην, ὅπως δὲ προσέθετε ἡ "ἐκκλησία". ὡς
 χροῶν, νῦν, καὶ ἄλλοι, περὶ τοῦτου καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ γράφου-
 σι τί ἐφελχόμενοι καὶ ἀπαγγέλλουσι, δεχόμενοι μὲν ἐκείνην πίστιν. Ἀλλὰ γὰρ
 εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἀναβαίνας καὶ ἀπαγγέλλων, "ἐξέλεμα τὸ θεῖον"
 αὐτῇ πόλει ἔχει ἔχον ἐξ ἀποδείξεως ὅτι ἐξῆλθεν καὶ ἀπὸ τοῦ
 πέδου καὶ ἐκείνην πόλιν καὶ ἄλλοι δὲν μὲν πιστεύουσιν
 σαμαριτῶν καὶ ἔτι καὶ ἄλλοι, ἐν δὲ τῇ πόλει τῶν περὶ
 εἰρήνης, καὶ μὲν δὲ τῶν περὶ τὸν πόλιν καὶ ἄλλοι
 ἐκείνην καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν πόλιν.

[illegible]

Ταπεινωμένων De A'

το πλὺν καὶ πλεον. *Thayer* Lou

L. A. Naparlong.

Τῷ Δοφῷ Διδασκάλῳ Ἰγνώ
κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Οἰκονομῷ ὁ 29 οἰ-
κονομῶν τῶ ἐν Πριζῷ μοι πατρὶ καὶ
προσυννησῶς. ἔς Ἀθήνας

Λοφί Διδάσκαλε!

Ἄνθρωπε λαμπρόν σου οἱ δαδμοί μου
 ὁδῶν ἐνδομῆδ' ἰὺν οὐρανὸν, καὶ ἡ ἐπαι-
 νὸν ἐν τοῦ Περαιῆς, ἔμελλον ν' ἀποχαιρέσω τὸν
 μέγα ἐργετήν καὶ διδάσκαλον τῆς Ἑλλάδος,
 τὸν σεβαστὸν μοι πατέρα καὶ φίλον, τὸν ἀγίον
 ὁμιονόμον, τὸν τοσοῦτον κατανύξαντα καὶ γον-
 τιστὰ τὴν ψυχὴν μου. Ἄνθρωπε περιχούον ἔνα-
 χοι οἱ τεχνολογοί σου λόχοι καὶ γονοτάτα ἡ ἐκείν
 σου περιπλάττει ἐνὸς πόντου μου. ἔχεις ἡ μέγα, ἔχεις
 τι μαχικόν, ἔχεις ἡ ἔξοχον καὶ δεινόν, ἀνεύφραστον ὡς
 πρὸς ἐμὲ, καὶ ὡς ἄλλος Μωϋσῆς ἔχασαι ἐν τῷ οὐρανῷ
 δαδμοί σου λαχόν μοι. Ἐπιδύμουν νὰ δ' ἀνοήσω
 καὶ πάλιν πρὶν εἰσελθὲν πάλιν τὸ ἀτυχεῖον, ἐπα-
 δύμουν νὰ δ' ἴδω πρὶν εἰσελθὲν οὐρα οὐβεντα
 ἀποχωρίσωμαι ἡμέας, ἐπιδύμουν νὰ καλεσθῶ ἀ-
 νθρωπὸν ἅπασι τὰς φιλοσοφούσας χεῖρας σου, ἀλλὰ καὶ
 οὐδὲν καὶ πάλιν, αὐτὸν ἐννοεῖται. Ὅσον ἐννοεῖται,